

indantes umiddelbart til Høiesteret med Forbigaaelse af Overretten. Det er Bestemmelser, der skrive sig fra den en Tid, hvor Kommunikationsforholdene vare ganske anderledes besværlige end nu, ja vel endogsaa fra en Tid — 1813 — hvor den i dette Aarhundredes Begyndelse herskende Krig og Engländernes Blokering af Sjælland forhindrede Forbindelse mellem Kjøbenhavn og Bornholm. Da nu alle disse Forhold have forandret sig saaledes, at man vistnok med Høie kan sige, at Kommunikationen med Bornholm ikke er væsentlig vanskeligere end med de øvrige Landsdele, maa man vistnok erkjende, at disse Bestemmelser ikke have nogen Tilbørelsesgrund mere, og da de i flere Henseender føles som et Besvær ved Høieste- ret, har jeg troet det rigtigt at fremsætte Forslag om deres Ophævelse, saaledes at der altsaa med Hensyn til Appel af Sager fra Bornholm bliver at forholde efter de samme Regler, som gjælde for det øvrige Land. Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at fremsætte Forslaget og anbefale det til det høie Things Velvillie.

Formanden: Exemplarer ogsaa af dette Forslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af den midlertidige Sagtlov af 17de April 1885.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 667 ff.)

Der var ikke stillet noget Endringsforslag.

Lovforslagets eneste Paragraf og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes under Forhandling under Et.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets Indhold ansaas vedtaget uden Afstemning.

Sagens Overgang til tredie Behandling vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Kurs-Noteringen paa Kjøbenhavns Børs.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 31 ff. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 501 ff.)

Formanden: Der er udenfor Betænkningen intet Endringsforslag stillet; som de Herrer ville se, har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal, men Afstemningen over de forskjellige Endringsforslag vil blive meget let og ikke volde nogen Vanskelighed. Jeg sætter Lovforslagets Indhold med de stillede Endringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling under Forhandling under Et.

Ordføreren (Schlegel): Som de Herrer ville se, har Udvalget i en enkelt Retning været enig, og i en anden Retning delt sig i et Flertal og et Mindretal. Det, man er enig om, er, at man finder det rigtigt, at Lovforslagets Bestemmelse om Kursen paa Børsen gaar ud. Det er i Lovforslaget bestemt, at man skulde blive ved de tidligere Regler, og da disse have vist sig tilfredsstillende og Regjeringen har havt tilstrækkelig Myndighed til efter de bestaaende Forhold at ordne Sagen, saaledes som den selv fandt det rigtigt, gav det allerede ved 1ste Behandling Anledning til en Bemærkning om, at man frygtede for, at man ved at tage en saadan Regel op som en Lovbestemmelse netop vilde hindre Regjeringen i mulig at ordne Forholdet. Resultatet af de desangaaende førte Forhandlinger har været, at det synes rigtigt, at Bestemmelsen gif ud, da den hidtilværende Ordning synes tilfredsstillende. Derfor har Udvalget foreslaaet, at Bestemmelsen om Børsen skal udgaa. — Hvad der imod Kursnoteringen paa Obligationer og Aktier angaar, har Udvalget vel været enig om at mene, at de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, give Grosserer-societetet en vel afgjørende Myndighed. Man erkjender nok, og det gjør særlig Flertallet, at Grosserer-societetet som det, der repræsenterer den største Handelsstand paa Børsen, bør have den afgjørende Stemme ved alle de Bestemmelser, der tages paa Børsen og som skulle opslaaes der, saa at Intet bør opslaaes — det er Flertallets Mening — uden at Grosserer-societetet er enig i, at det sker, men derimod har man ikke kunnet være enig i Bestemmelsen om, at det skulde være Grosserer-sop-